

Lucjan Malinowski

(ur. 1839 - zm. 1896)

W setną rocznicę urodzin twórcy dialektologii polskiej

Pełne stulecie upływa w bieżącym roku od daty urodzin profesora Lucjana Malinowskiego.

Studia i początki pracy naukowej.

Malinowski nie pochodził ze Śląska. Urodził się w Jaroszewicach, w województwie lubelskim.

Po powrocie do kraju, gdy w Uniwersytecie Jagiellońskim opróżniła się katedra filologii słowiańskiej po H. Suchockim, powołano na nią Malinowskiego (1876).

Działalność Malinowskiego na katedrze Uniw. Jagiellońskiego.

Usiłowania jego na stanowisku profesora poszły od razu w dwóch kierunkach: pedagogicznym i naukowym.

Czy Szekspir był katolikiem?

Znana wykładnia „Desce de Brou” wydała książkę Meislaena, który na łuk francuski przełożył dzieła nieśmiertelnego Szekspira.

Wielkie jego John i Mary, byli katolikami. O ojcu Szekspira wiadomo, że jego wiara nie była tylko powierzchowna.

W 18... wieku na strychu domu Szekspira...

iusiak, K. Nitsch, J. Rozwadowski, I. Stein R. Zawilinski. Wprawdzie tylko kilku z nich zasłado później na katedrach uniwersyteckich.

Także naukowe poczynania Malinowskiego stanowią poważny krok naprzód. Byli już wprawdzie przed nim ludzie, co na tym polu pracowali.

Wskazanie, jakie złożył w kraju, nie mogło być wystarczające dla przyszłego pracownika naukowego.

Badania gwaroznawcze.

Ale Malinowski zapoczątkował w Polsce nową, dotąd nieknięty dział, mianowicie badania nad gwarami ludowymi.

la się książeczka, obejmująca zaledwie 53 stron druku, stanowi o wartości tej pracy, lecz fakt, że był to pierwszy, naukowy opis gwary kilku wsi polskich.

Z kolei należy podkreślić jeszcze jeden barzito znamienny fakt. Oto Malinowski za początkował swe studia na Śląsku.

Gdańskie wiersze Damrotha

W 1886 roku ukazały się w Gdańsku „Szkice z historii i literatury Prus Królewskich” Czesawa Lublińskiego.

W tym to interesującym sul generis „Bae dekerze” pomieścił autor także szereg swych utworów poetyckich z cyklu „Britica”.

Ale w książce tej (nota bene skoniiskowanej) znajdują się drobne wierszki, które nie zostały dotąd do zbioru poezji ks. Damrotha.

„Długo stałem zadumany — pisze Damroth — przed tym arcydziełem, nie mogąc się od niego oderwać.

Sędzio, Boże sprawiedliwy, Daruj wszystko, gdy rzewny Pięćdziesiąt przebaczenia, Nim się stawię do sądzienia.

Wierzę ten, głębią przekładem fragmentu znanej łacińskiej sekwencji „Dies irae, dies illa”.

„Wszystkie to pkoje — stwierdza — są pełne starożytnych osób romantycznych, nieraz bogato pończanych, portretów, blizn, a nawet ścian i napisów, niektórych bardzo ciekawych i zabawnych.

Amice sufficit tibi amicitia nostra gratis, Laborem vero nostrum solvo pecuniis paratis, Si res vis, res porta, pro verba verba cogita.

Znaczenie prac Malinowskiego dla Śląska i dla nauki polskiej.

Wszystkie te prace ukazały się w nader ważnej dla Śląska i całej Polsce epoce. Oto od czasu zwycięstwa Prus nad Francją w roku 1870—1871 zaczął się na Śląsk i w ogóle na wszystkie ziemie polskie (szczególnie zachodnie) coraz silniejszy napór germański.

*) Uważać go trzeba za właściwego twórcę sławistyki.

**) Zaczął on ogłaszać swe prace już od roku 1846. Najważniejszą jednak p. t. „Lud, jego zwyczaj, sposób życia, mowa, podania, przysłowia, obrzędy, gusła, zabawy, piosenki, muzyka, tańce” wychodziła w Warszawie od 1865 do 1910 roku.

***) Przygotował je do druku uczeń Malinowskiego prof. J. Eystroń.

przetłumaczył Damroth w ten sposób:

Tu bracia od mokrą ceczu wysuszają Kp-pce puchary, którzy za gołto mają: K-p-pie — ten żyje.

Oto garść refleksyj gdańskich ks. Damrotha: jedno tłumaczenie religijne i trzy tłumaczenia epigramatów łacińskich, wszystkie wcale udane.

Jako tłumacz średniowiecznej poezji łacińskiej dał się Damroth poznać raz jedynie tylko i to właśnie w przytoczonym wykładzie.

„Te fraszki” wraz ze wspomnianym wierszem religijnym powinny znaleźć się w kompletnym wydaniu pism poetyckich Damrotha w dziele „ineditów”, których liczba na pewno się powiększy po skrupulatnym przewertowaniu czasopism pomorskich z lat 1871—1883.

Mieczysław Dorczyński.

Jak pracuje teatr kaliski? Na oznaczenie zauważają specyficzną polską repertuar

Teatr Miejski im. Bolesława Pruskiego w Kaliszu dał w sezonie 1938/39, od 1 listopada do 31 maja b. r., 366 przedstawień przy frekwencji widzów 95.414.

Teatr Miejski w Kaliszu przy nader szerokiej skali urozmaicenia repertuarowego, kładł specjalny nacisk na przedstawienia popularne, dając m. in. przedstawień szkolnych 27 przy frekwencji 9.184.

W porównaniu z zarządem miasta zorganizowano specjalne przedstawienia dla bezrobotnych w ilości 18 przy frekwencji 11.404 widzów.

Repertuar jest specyficznie polski. Na 26 premier wystawiono 21 sztuk autorów polskich, w tym 2 sztuki regionalnych au-

torów, mianowicie lekką komedię Janusza Teodora Dybowskiego p. t. „Von Scawindel w polskim dworze” i mec. Dolegi-Kowalewskiego „Jen jest młode”.

Podczas objazdu Teatr Miejski w Kaliszu dał na prowincji 68 przedstawień przy frekwencji 12.576 widzów.

Dyr. kłosem sceny jest p. Marian Lenk któremu powierzono również kierownictwo w przyszłym sezonie.

ODNALEZIENIE METRYKI ADOLFA DYGAŚKINSKIEGO.

Co do miejsca urodzenia znakomitego syna ziemi kieleckiej, Adolfa Dygaśkinskiego — istniały pewne wątpliwości. Jedni twierdzili, że Dygaśki przyszedł na świat w Niegosławicach Jędrzejowskich, inni, podobnie jak i miejsce urodzenia Niegosławicze Pińczowskie.

Ohećnie spór został ostatecznie rozstrzygnięty, dzięki odnalezieniu w parafii Pięćcyska, do której należy miejscowość Niegosławice Pińczowskie, metryki wiekiego pisarza.

